

Не зема от юзда.
Не знае да напои магаре.
Не знае да си връзваш ёще гащите и то са лери.
Не знае да си възвие ръжците (и да ги пъхне от задъ си).
Не знае да си върже гащите.
Не знае да раздели на две магарата кош слама.
Не знае дълъ да се дълни.
Не знае на къдъ да се обърне.
Не знае ни блъх.
Не знае ни да насише, а не да смъле.
Не знае хлеб-а на какво дърво расте.
Не знай ёще от дълъ пикае кокошка.
Не знай ёще от дълъ му са ще.
Не знай ни тпрю-ю, ни ме-е.
Не знай пъвец-а кой глас ще, и кашлица му задраще.
Не знам аз, толкоз знам.
Не знам какво ще намъриш с' свещъ нощя, дълто
аз деня при слънцето нищо не намирам.

Не знам, ръкъл. — Кога нѣкой не ще да каже нѣщо.
Незрѣло гроздье не е вкусно, а младо момче не е
искусно. — Ученич.

Не зяпай на горѣ, да не паднеш на долу.
Не изгори тебе, а изгори мене че две испи, — казал
един домакин на гостинина си, като го почерпал втори път
с' ракия, а той казал: лута бе, изгори ма.

Не изѣда, че не му се пада.
Не ѹ пада гърбо-а на земята.
Не ѹ падат краката на земята.
Не ѹ са стига дъното.

Не искам ни на иглян връх.
Нека бѫде едно ѿто, че не нищо.
Нека бѫде, както прѣсѫди.

Нека вчера (да бѫде).
Нека гроб, че не роб.
Нека ги изѣде владиката сега, че други път ѿто му до-
несѫ по-хубави. — Рассказват че един селянин занесъл на
нѣкой Грѣк владика ягоди, които турил въ две кошница и
натоварил ги на магарето си. До като отиде до Владиков'а